

РЕШЕНИЕ

№ 2599

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12127** по описа за **2013** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място] [жк], [улица], представлявано от Ж. И. К., обжалва Решение по д. № 9905/2013г. на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав. Твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и е необосновано. Според него съдът е потвърдил обжалваното наказателно постановление без да вземе под внимание обстоятелството, че фискалният бон е издаден от регистрираното фискално устройство на адрес [населено място], [улица]; на обект-паркинг на адрес [населено място], [улица], какъвто се доказало, че не съществува.

Районният съд не обсъдил и обстоятелството, че се касае за сума с незначителен размер, за която дължимите данъци са изчислени в стотинки.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени обжалваното решение и да отмени НП № P042227/22.02.2013г. на зам.директора на ТД на НАП С., алтернативно да приложи чл. 28, ал.1 от ЗАНН.

Ответникът по касация –Териториална дирекция на НАП не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

При извършената служебно проверка на осн.чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Установява се, че с Решение от 18.10.2013г. на Софийски районен съд, НО, 1 състав, по н.а.х.д. № 9905 по описа за 2013г., е потвърдил наказателно постановление № Р042227 от 22. 02. 2013г., издадено от Зам. директор на ТД на НАП-С., с което на [фирма], за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/13. 12. 2010г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти ч/з фискални устройства на МФ, е наложено адм. наказание- "имуществена санкция" в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на установените пред Софийски районен съд фактически обстоятелства, е видно, че на 17. 01. 2013 г., гл. инспектор по приходите в НАП е извършил проверка в търговски обект - платен паркинг, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката се установило, че дружеството не е изпълнило задължението си да монтира, въведе в експлоатация и използва фискално устройство (ФУ) при осъществяване на дейност, а именно услуги за платено паркиране. Била извършена проверка в информационната система на НАП „Фискални устройства” и е установено, че има свидетелство за регистрация с № на ФУ ПУ273116. № на ФП 36360020 и потвърждение № 3281903/24.03.2012 г. за обект - офис, находящ се в [населено място], [улица]. Такива данни не са установени за обект - платен паркинг, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма].

За извършената проверка е съставен Протокол № 0081790/17.01.2013 г. и е бил приложен талон за паркиране от 17.01.2013 г.

На 05. 02.2013г. е съставен АУАН, в който проверяващият приел, че са нарушени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите.

Въз основа на акта е изготвено обжалваното наказателно постановление.

Настоящата съдебна инстанция намира за правилни изводите на първостепенния съд, че наказателното постановление е издадено от оправомощен за това орган като е спазена разпоредбата на чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. В този смисъл е приложена Заповед № ЗЦУ-28/06. 01.10г.

За установяване на фактическата обстановка съдът е събрал гласни доказателства и е разпитал свидетеля и актосъставител Св. В., която описва извършената проверка на обекта и установеното нарушение. Показанията ѝ кореспондират и със събраните по делото писмени доказателства, поради което са верни и безпротиворачиви.

По приложението на материалния закон, послужил като основание за издаване на АУАН и НП, настоящата касационна инстанция приема следното:

Според чл.7, ал.1, ред. ДВ бр.102 от 2012г., лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ от датата на започване на дейността на обекта.

Касаторът е лице по чл.3, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г., поради което е задължено да монтира и въведе в експлоатация, в това число и да използва фискално устройство . Касаторът е санкциониран за това, че не е монтирал ФУ и не е издал фискален касов бон от монтирано и функциониращо фискално устройство на адрес обект, представляващ паркинг на [улица]. Доколкото се касае за извършване на търговска дейност по предоставяне на платено паркиране от страна на дружеството, същото е било задължено да монтира и издава фискален бон и за тази услуга/ доставка.

В този смисъл, в обстоятелствената част на АУАН и на НП, правилно е описано нарушението с всички обективни съставомерни признаци на деянието, съобразно правната квалификация на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18. По делото е установено, че обектът-платен паркинг, стопанисван от [фирма], функционира като платен паркинг и е следвало при осъществяване на търговската си дейност да монтира и въведе в експлоатация фискално устройство, а ако вече е имало такова, да издаде фискален бон. От обективна страна нарушението включва всички форми на действие от страна на търговеца, а именно да монтира, въведе в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ от датата на започване на дейността на обекта. Липсата дори и на едно от тези елементи на състава на чл.7 , ал.1 от Наредбата, води до съставомерност на нарушението.

В случая се установява именно това, че лицето не е монтирало и използвало регистрирано ФУ, когато е получило плащане от 2 лв. за охрана от паркинга.

Единственото изключение от тази разпоредба е визирана в [чл. 3, ал. 4](#) от Наредбата, според което не е задължително използването на ЕСФП при продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на [Закона за акцизите и данъчните складове](#), когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен дебит, наличен паричен превод или пощенски паричен превод по ал. 1.

От събраните доказателства е видно, че касаторът не попада в изключението, визирано в [чл. 3, ал. 4](#) от Наредбата и е бил длъжен да извърши предписаното в чл.7, ал.1 от Наредбата.

Не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Затова правилно и законосъобразно районният съд е приел, че липсата на маловажен случай се свързва именно с тежестта и степента на извършеното деяние. В случая се касае за норма, която регулира обществени отношения свързани с ДДС, които са изключително важни за фиска, както и за облагаеми доставки на услугата, при която ДДС следва да се начисли и заплати при определените, затова в закона предпоставки.

В случая съдът намира, че не се констатира противоречие между санкционната норма и описателната част на наказателното постановление, както и на фактическите обстоятелства, при които то е издадено. Районният съд е постановил правилно решение, за което не са налице отменителните касационни основания по чл. 348 от НПК. Като такова същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2, от АПК](#), във връзка с [чл. 63, ал. 1, изпр. 2 от ЗАНН](#), Административен съд София - град - VIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.10.2013г. на Софийски районен съд, НО, 1 състав, по нахд № 9905 по описа за 2013г., с което съдът е потвърдил наказателно постановление № F042227 от 22. 02. 2013г., издадено от Зам. директор на ТД на НАП-С., с което на [фирма], за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/13. 12.

2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти ч/з фискални устройства на МФ, с което на дружеството е наложено адм. наказание- "имуществена санкция" в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.